

گیتی شکری

آداب سارویان

باورهای عامیانه از نظر ذات و دلالت چندان تفاوتی با ضربالمثلها ندارند. یعنی در آنها عادت و اخلاق جامعه و خلقيات یک ملت منعکس می‌گردد. اين که تاچه حدداشتن اين گونه اعتقادات در زندگی مردم اثرمی‌گذاشته چندان مهم نیست بلکه اين مهم است که تقریباً هیچ جمعیتی بدون آنها نزیسته است. بنا بر این اعتقاد به آنها یک جنبه - یعنی جنبه فرهنگی - زندگی ملتی را نشان میدهد. انسان بدون مشغولیت ذهنی نمیتواند زیست و هر دورهٔ فرهنگی نوع خاصی مشغولیت را به وجود می‌آورد و راز پدیدآمدن و زوال این اعتقادات همین است و از همین جاست که باید این اعتقادات را یادداشت و حفظ کرد تا در مطالعه جوانب مختلف فرهنگی ملت‌ها و جمیعت‌ها مورد بررسی قرار گیرد.

بدیهی است این اعتقادات رنگ بومی و منطقه‌ای می‌گیرد و به همین دلیل تعداد "حکمت" هائی که با آب و باران و درخت مربوط می‌شود در مازندران بیشتر است تا مثلاً در فارس. اما از آنجائی که همه مردم ایران در سرنشست ملت سهیم بوده‌اند و جوهر مشترک "حکمت" ها وجه مشترک زندگی همه مردم ایران است. روشن است که به دست آوردن این وجه مشترک موكول به گردد آوری کامل‌همه‌آداب تمام نواحی ایران است.

در اولین روزهایی که چشمم به چند دفتر مونوگرافی افتاد، این آرزو در

دلم برخاست که روزی بتوانم من هم با جمع آوری آداب، رسوم، عقاید، بازیها و سرگرمیهای مردم شهرم این سنتها را ثبت کنم از همان وقت از شنیدنیها و دیدنیهای جالب و با ارزش از نقطه نظر هدفم به یادداشت پرداختم. متاء سفنه موقعی به این فکر افتادم که دیگر وقتی برای این کار نداشم و از ساری بیرون رفتم و اکنون که بعد از یازده سال یادداشت‌های خاک خورده‌ام را مرور می‌کنم احساس می‌کنم چقدر من و نسلی که دارند رشد می‌کنند با این مسائل بیگانه‌ایم. نسلی که این اعتقادات را داشت و به اکثر آنها عمل می‌کرد منقرض شد و دریغ است که از آخرین بازمانده‌های این نسل استفاده نشود.

تا آنجا که من اطلاع دارم این آرزوی من توسط دیگری نیز جامه عمل نپوشیده و برای من تنها کسب یک فرصت کافی و فارغ از هر دغدغه ماند تا بلکه بتوانم کارم را در شهرم تمام سازم. فعلًا "قسمتی از کارم را که بطور مستقل نیز قابل چاپ است به مجله شمامی سپارم تا اگر من قادر به پی‌پان بردنش نبودم این مقدار توسط مجله شما حفظ شود.

در این مقاله من تنها از اعتقادات و باورهای مردم شهرساری صحبت می‌کنم که بی‌گمان کامل هم نیست، سعی کردم که اعتقادات را با فهرستی موضوعی کنار هم بچینم و بعضی جاهانیز که این باورهای چند موضوع بر می‌خورد به هم رجوع بدهم.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

باران.

روی کرسی ضرب نمی‌گیرند چون معتقدند که باران خواهد آمد.

کشته شدن قورباغه را دلیل آمدن باران میدانند.

برای بند آمدن باران نام چهل کچل را می‌نویسند و به درختی آویزان می‌کنند. اگر بچه اول خانواده‌ای روز بارانی زمین بخورد، معتقدند که باران بند خواهد آمد. در سالهای اخیر زمین خوردن هر کسی را در روز بارانی دلیل بند آمدن باران میدانند.

بیماری .

بی روسی به توالت رفتن عقل را کم می کند .

با جوراب خوابیدن عقل را معیوب می سازد .

آب دهان ریختن به سروصورت کسی موجب پدید آمدن زگیل در خود شخص می گردد .

توبه . به شور بختی و بد یمنی رجوع شود .

توبه شکستن .

اصولا اگر بخواهند توبهای را بشکنند ، مثلا سرکه بیندازند یا ترشی و یا مربای خاصی درست کنند ، یا حیوانی را در خانه نگهدارند یا گیاهی را در خانه بکار ندانند که سابق بر این در آن خانواده بدین من بوده است ، آن را توسط عروسی که از خانواده خودشان نیست ، انجام میدهند . به این کار توبه شکستن می گویند . البته این مورد بسیار کم پیش می آمد و تازگیها خود را چنین راضی کرده اند .

جن و همزاد .

شب چهارشنبه آب بستن (آب به خانه آوردن) نامیمون است ، زیرا جن

به خانه راه پیدا می کند .

شب چهارشنبه به حمام نمیروند ، زیرا همزادشان آزارشان می کند .

بچه کوچک نباید در آینه نگاه کند زیرا چشمش به همزادش می افتد .

آب چلوی گرم و به طور کلی آب گرم را وقتی به زمین می ریزند بسم الله می گویند

و الامکن است باعث مرگ بچه همزادشان شود و آنگاه از طرف همزاد آزار ببینند .

گاهواره خالی بچه راتکان نمی دهند ، زیرا معتقدند که بچه همزاد لج می کند و بچه

را مریض می سازد و ممکن است که بچه به دل درد مبتلا گردد .

(به قسمت سحر و جادو و عروسی و روزه انیز مراجعه شود .)

سوت زدن ، شیطان را حاضر می سازد .

چشم زخم .

گذاشتن پوست تخم مرغ بر روی گلهای خانه، اهالی خانه را از چشم زخم مردم درمان میدارد. گاهی ممکن است شخص مبتلا به مرضی گردد و درمانش به تعویق بیفتد یا محتاج به مرور زمان باشد. معتقدند که چنین شخصی مورد چشم زخم قرار گرفته است به این سبب تخم مرغ میشکند تا شخصی را که به بیمار چشم زخم رسانده، بشناسند. ابتدا یک سکه روی تخم مرغ قرار میدهند و میگویند اسپند و اسپند دانه، اسپند سی و سه دانه شنبه‌زا، یک شنبه‌زا، دو شنبه‌زا، سه شنبه‌زا، ... جمعه‌زا، سپس چهار همسایه چهار طرف و کسانی را که در چند روز اول بیماری، بیمار را دیده‌اند نام میبرند. در ضمن این اعمال با دست به مرگی سکه فشار می‌آورند و در حین ادای نام یکی از این افراد تخم مرغ میشکند به این ترتیب شخص مورد نظر را میجویند. آنگاه ته‌کفش را شسته، آش را به خورد بیمار میدهند تا علاج یابد. گاه ممکن است حتی قرعه به نام پدر یا مادر و یا نزدیکان بیمار بیفتد. معمولاً مادرها خیلی میترسند که بچه‌شان را به خاطر زیاد دوست داشتن نظر بزنند و چشم زخم به او برسانند و بهاین علت سعی میکنند در مقابل کارهای دوست داشتنی بچه‌شان بی تقاویت باشند تا مبادا به طفل آسیبی برسد.

حیوانات .

کلاغ خوش خبر است .

جغد را نامیمون میدانند . (به قصمت ملکه رجوع شود .)
مار خانگی را بوم کیوانی (کدبانوی بام) می‌گویند زیرا معتقدند که بین دو سقف هر خانه‌ای ماری وجود دارد . (خانه‌های شمالی دارای دو سقف است یکی افقی و یکی مایل به دو طرف) زنان فتنه گر را هم کیوانی مینا مند . کشن مار خانگی بدیمن است .

خوش یمنی .

پریدن پلک چشم نشانه رسیدن خبر خوش است . (آمدن مسافریا مژدهکاری که منتظر انجامش هستند) .

اگر غذای شخصی به نایش بپرد ، برایش سوقات می‌رسد . گاهی لکه‌سفیدی برروی ناخن می‌نشیند . این علامت خریدن چیز نو و داراشدن است . بچه‌ای که دارای دندانهای با فاصله است ، خوش یمن و پر روزی می‌دانند . اگر خبر خوش را بشنوند یا صفت خوبی به آنها داده شود ، ناحیه بین شست و سبابه را به طوریکه کف دست به طرف خودشان باشد به دندان می‌گزند . (یعنی از ما باشد)

اگر کسی چهل روز بعد از نماز صبح در خانه‌اش را جارو کند . در روز چهلم حضرت خضر را خواهد دید و آنوقت هر چیز را که بخواهد آن حضرت بر می‌آورد . (خود من زنهای فراوانی را می‌شناسم که داستانهای زیادی از این دیدارها نقل می‌کنند) .

خواب و تعبیر آن .

خواب را باید برای آب بگویند . برای این که خوش یمن شود . آب در خواب دیدن نشانه روشنائی و تسریع کار است .

خون علامت باطل بودن خواب است و دیگر نباید به دنبال تعبیر آن بود .

مار علامت مال و ثروت است .
گاو علامت دشمنی و خصومت است .

زایمان نشانه فارغ شدن از غم است .
افتادن دندان نشانه مرگ است .

اگر زنی در خواب ببیند که گوشواره‌هایی به او دادند ، حامله می‌شود و دختری به دنیا می‌آورد ، ولی اگر انگشت‌تر به او بدھند پسر می‌زاید .

اگر سیدی را به خواب ببیند خواب را عزیز میدارند و به انتظار تعبیرش می‌نشینند .

دزدی .

از تماس قسمت تحتانی جارو با تن خودداری می‌کنند، زیرا معتقدند که پس از این برخورد شخص مرتکب دزدی می‌شود. بعد از این اتفاق آب دهان بر روی جارو می‌اندازند.

دشمنی و خصومت

بازماندن دهان قیچی نشانه باز شدن دهان دشمن است. هیچ‌گاه قیچی و تخم مرغ را به دست انسان نمیدهند، زیرا این عمل باعث خصومت می‌شود. از گره‌زنی انتهای نخ‌سوزن دیگری خودداری می‌کنند، چون تولید دشمنی می‌کند.

دعا.

هنگام بیرون رفتن از خانه دعا می‌خوانند و بسم الله می‌کویند. معمولاً "مادران به فرزندان خود هنگام بیرون رفتن از خانه سفارش می‌کنند که مهرها کن (Mahr Hakan) یعنی دعا کن.

دعا.

به هم خوردن دو ناخن شست دختر بزرگ خانه تولید دعوا می‌کند.

به هم خوردن ناخن‌های شست با هم تولید دعوا می‌کند.

پراکنده نمودن ناخن و لگد کردن آن تولید دعوا می‌کند.

هنگامی که پای کسی به پاشنه پای دیگری می‌خورد، فوراً "برمی‌گردند و به هم دست میدهند، زیرا در غیر این صورت بین آنها دشمنی پیدا می‌شود.

روزها.

روز سه شنبه لباس نو نمی‌پوشند، زیرا معتقدند یا دزدیده می‌شود پا می‌سوزد.

ناخن‌گرفتن جز در روزهای پنج‌شنبه و جمعه جایز نیست.

(Mantra) مهر به معنی دعا همان کلمه‌فارسی میانه مهر و اوستائی منトラست.

روزهای شنبه و دو شنبه ناخن نمیگیرند، زیرا باعث قطع نسل میگردد.
در روز چهارشنبه اجازه نمیدهد کسی از خانه آنها بپردازد. (درخانه کسانی که جوی آب
یا چاهه قرار دارد)

اگر بچه‌ای مرتب مربوط شود نامش را عوض میکنند تا بدین وسیله بدبینی از بچه دور شود.
شب چهارشنبه زیر درخت نمی‌روند زیرا همزادشان را می‌بینند.
روز جمعه لباس نمی‌شویند و اگر ناچار شوند، حتماً "یک تکه لباس سیدی را بالباسهای خود
می‌شویند که بدبینی را از بین ببرد.

شب چهارشنبه از صحراء خرابه عبور نمی‌کنند زیرا باعث بدبختی می‌شود. (۱)
در شب اول ماه بادیدن ماه به کسی نگاه نمی‌کنند، اکثراً "به آب می‌نگردند" یا به درخت سبز و
یا به خود می‌نگردند، بعضی به کسی که خوشبختش می‌پندارند، می‌نگردند.
اگر در روز اول ماه چیزی در خانه‌ای بشکند آن را شوم دانسته معتقدند که تا آخر ماه
زندگی‌شان می‌شکند.

روز اول ماه کسی که عزادار است یا گرفتاری دارد نباید به خانه کسی دیگر برود
زیرا با این کار بدبختی را به خانه آنها می‌برد.
روز اول ماه آتش به کسی نمی‌دهند، زیرا خوش یمن نیست.

زایمان. زن زائورات از ده روز تنه‌انمی گذارند، بعضی ها تا چهل روز این کار را می‌کنند.
با طلا به اتاق نوزاد نمی‌روند، زیرا باعث زردشدن رنگ نوزاد می‌گردد.
همراه بردن کلید به اتاق نوزاد باعث قفل شدن دندانهای نوزاد می‌گردد.
اگر زنی مدت‌ها بچه دار نشود یا بچه‌اش بمیرد و اتفاقاً "یک یا چند بچه‌اش سالم
باشند، لباسهای بچه‌ها را بیرون نمی‌دهند و به کسی نمی‌بخشنند.

بدبختی. در مورد هر کسی به طرز خاصی اتفاق می‌افتد، دخترش و هر نمی‌کند زن
یا مرد ممکن است مصیبتی ببینند، یا بچه‌دار نشوند و یا کسی را از دست بدهند.

به چشم نوزاد سرمه نمی‌کشند زیرا معتقدند که در بزرگی کارش به زندان می‌کشد .
زن حامله هر چیزی را که هوس کرد باید بخورد ، زیرا ممکن است دهان بچه باز
بماند و یا بچهاش را سقط کند .

زن باید در تمام طول بارداری سعی کند هر چه را میخورد با اجازه صاحبش باشد
و گرنه بچهاش در بزرگی دزد میشود .

زن حامله اگر قورباغه بخورد چشمها فرزندش به رنگ آبی در میابد ،
با خوردن سیب و انار رنگ پوست بچه سفید میشود .

قبل از حامله شدن باید غذاهای گرم خورد تا نوزاد پسر گردد .
اگر نوزاد پسر باشد مادر در طول مدت شیردادن از خوردن نان خود داری میکند
زیرا معتقدند که طبع پسر گرم است در نتیجه مادر برنج میخورد ولی اگر نوزاد
دختر بود چون طبع دخترسراست مادر تان بخصوص نان گندم ، میخورد (جوسرداست)
اگر بچهای انگشت شست پایش را دردهاش بگذارد مادرش به زودی بچه دیگری
خواهد آورد .

لباس نوزاد را باید شب هنگام در هوای آزاد بگذارند و ستارگان نباید لباس نوزاد
را ببینند زیرا بچه به مرض شوستی (Suti) دچار میشود و برای درمانش
باید شب چهارشنبه چادر سر کرد و به سر جوی رفت و ناگهان بدون آنکه ستارگان
آسمان متوجه شوند یک مشیت گل جوی را گرفته ، در زیر چادر پنهان نمایند و به
تن بچه بمالند .

اگر بچه در سینی بنشیند یکی از نزدیکانش حامله خواهد شد .

سحر .

دعا نویسی از قدیم مانند سایر نقاط در این منطقه معمول بوده است و
هنوز هم کم و بیش مرسوم است . حتی بعضی از افراد تحصیل کرده نیز دست به
دعای گرفتن می‌زنند . این روزها بیشتر در خانه مرد های چند زن رایج است . هم اکنون
مردم ساری بیشتر به دعا نویسی های با بلی متول میشوند .

هرگاه عروسی از چشم شوهرش بیفتند ، فورا " نزد دعا نویس (دعاعگر) میرود و از او چاره میجوید . دعا نویس پس از گرفتن مقداری پول به عروس دستور میدهد بالشی را که بر روی آن میخوابد ، بشکافداگر در آن استخوان یاتکهای نخ به رنگهای مختلف ببیند ، آنها طلس و جادو هستند که از طرف خانواده شوهر گذاشته شده و باید آنها را نزد دعا نویس ببرد تا دعای دفع طلس بدهد . (آنچه مسلم است در داخل پرهای یک بالش مقداری نخرنگی یا قطعه بسیار کوچکی از استخوان مرغ ممکن است وجود داشته باشد .) عروس بعد از پیدا کردن ، آنها را پیش دعا نویس میبرد و بادادن چند برابر پول دفعه قبل ، دعا نویس به او باطل السحر میدهد که عبارت است از آبی که بر آن دعا میخوانند . عروس آن آب را در خانه در غذای شوهر و خانواده او و گوشه و کنار خانه میریزد تا بلکه عزیز شوهر گردد .

برای دختری که به کوچه رفتن زیاد علاقمند باشد ، دعا میگیرند . اگر دختری حاضر به ازدواج با شخصی که از طرف خانواده اش انتخاب شده ، نباشد و شخص دیگری را گزیده باشد ، برایش دعا میگیرند تا بنا به میل خانواده اش ازدواج کند . (البته برای والدین امکان با زور انجام دادن این عروسی هست منتهی از ترس فرار دختر و از بین رفتن آبرویشان به دعا متول میشوند و اکثرا " عروسی با زور انجام میشود)

گاه خانواده ای برای پسرشان از دختری خواستگاری میکنند که خانواده دختر بها این وصلت راضی نمیشوند ، خود دخترهم بیتفاوت است . خانواده داما دتوسط کلفت خانه عروس یا دلاک آنها به دختر دعای خورانند تا علیه والدینش عصیان کند . هنگامی که بچهای شب می ترسدو نمی خوابد یا متولی از خواب بر می خیزدو می گردید ، معتقدند که مورد اذیت همزادش قرار گرفته ، او را پیش دعا نویس که اکثرا " زن است میبرند . زن پس از خواندن دعائی دست را به جلوی دماغ بچه میبرد و به پشت بچه دست محکمی میزنند و بچه دچار سرفه میشود . آنگاه تکه استخوانی از دماغ بچه می افتد که معتقدند همزادش به خوردن داده است . حتی برای بچمهای پر گریه و بد اخلاق نیز دعا می گیرند .

شور بختی و بد یمنی .

اگر هنگام حفظ کردن دعا یا مطلبی در حالی که کتاب باز است ، کار را رهاسازند و یه دنبال کار دیگری روند ، هر گز آن مطلب در ذهن شان نخواهد ماند . پشت وروبودن چادر نشانه رفتن به خواستگاری است ، اما امکان دارد که این اتفاق برای صاحب چادر ناگوار باشد و هووسرش بباید .

سفره خانه را به کسی نمی بخشد ، زیرا بدیمنی می آورد .

سفره خانه را پس از این که کهنه شد برای کار دیگری به کار نمی بوند .

بچه ای را که ابتدا دندان بالا یش در بباید بدیمن میدانند .

اگر بچه ای در بدو تولد دارای دندان باشد ، بدیمن است .

موی بریده را از دسترس نا محرم دور میدارند .

اگر شب جمعه عروسی را به خانه شوهر می بینند ، مادر شوهر در خانه نمی ماند ، زیرا موجب مرگش می شود .

پس از شنیدن یا گفتن موضوعی که مخالف بیسنند خود یا نزدیکان شان باشد ، آبدهان می اندازند و ناحیه بین انگشت شست و سبابه را به ظوری که کف دست به طرف خارج نمایان باشد به دندان می گزند تا بلا را از خود و خوبی شان خود دور سازند .

وقتی برای گفتن تسلیت به دیدن کسی می روند ، در بازگشت با همان لباس به خانه شخص دیگری نمی روند زیرا با این کار غم خانه عزا را به خانه جدید می بینند .

اگر خواب عروسی ببینند ^{منتظر واقعه} ناگواری می شوند ،

اولین باری که بچه را لای پتو یا در گاهواره می گذارند ، هنگامی که می خواهند تکان دهند ، ابتدا چند باری برای همزاد ، بچه و نوه و نبیره اش و شیطان تکان میدهند (یعنی این نیت را می کنند) ، تا بدین وسیله بلا را از بچه دور سازند .

دخترها باید در آینه سفره عقد به خود بنگردند ، زیرا بختشان بسته می شود .

دیگی که پشتی سیاه است نباید اول صبح سرمه اه مرد خانه قرار گیرد ، زیرا آن روز بر مود بدیمن می گردد ، همچنین صبح زود که مرد از خانه خارج می گردد نباید چشمش به زن و خاکروبه بیفتند چون آن روزش بدیمن می گردد .

زانو به بغل گرفتن شوم است و بدیمنی می‌آورد .
در خانه دیگری نباید روی دست را (کف دست به طرف بیرون) به صدا درآورند
زیرا با این کار غم خویش را در آن خانه می‌ریزند .
با مهر شکسته نهاد نمی‌خوانند زیرا باعث شکست کارشان می‌گردد .
صبح، اول در آینه به خود مینگرند .

اگر کسی گرفتار چشم زخم کسی گشت باید کمی از گل کفش کسی را که به او چشم زده است ، بخورد . البته این عمل باید بدون اطلاع هر دو طرف باشد و اصولاً " در این موارد بزرگترها واسطه می‌شوندو دست به چنین کاری می‌زنند .
ناخن دست و پا را با کمی فاصله می‌گیرند . با هم گرفتن آنها نامیمون است .
اگر بر اثر کاشتن نباتی در خانه ، ریختن سرگه ، درست کردن نوعی ترشی ، مربا یا آوردن نوعی حیوان اهلی به خانه ای ناراحتی و مرضی در آن سال به آن خانه راه پیدا کند آن کار را بدیمن میدانند و شاید نسلها دیگر آن کار تکرار نشود . (این پرهیزرا توبه می‌شمارند)

شانه سر خود را به کسی نمی‌دهند .
از سنگ پای دیگری استفاده نمی‌کنند . (برای این سه مورد دلیلی جز بدیمنی نیاوردن)
در شب به آینه نگریستن بدیمنی می‌آورد .

رئال حامع علوم انسانی

عروسي .

در اتاق عقد اجازه نمی‌دهند هر کسی حضور داشته باشد ، بخصوص زنی که شوهر یا بچماش مرده باشد یا این که طلاق گرفته یا دوباره ازدواج کرده باشد .
عروس تا چهل روز نباید تنها به جاهای تاریک برود ، زیرا همزادش ممکن است بر او غلبه کند .

عروس در چهل روز اول همیشه قرآن کوچکی به همراه دارد .
عروسي که از عقدش هنوز چهل روز نگذشته است ، نباید سر عقد عروس دیگری برود
زیرا باعث افتادن چمله و بچه دار نشدن یکی یا هر دوی آنها می‌گردد .

اگر دختری در شب شنبه لباسها یش را پشت و رو بپوشدو کفشن را بالای سرش قرار دهد و نماز حاجت بخواند ، بختش را شب در خواب خواهد دید . (یعنی مردی را که در آینده همسرش می‌شود ، می‌بیند)

بچه اگر از عروسی صحبت کند عروسی پیش می‌آید و به فال نیکش می‌گیرند .
اگر دختریا پسری غذای باقیمانده در ته دیگی را بخورند ، می‌گویند در عروسیشان باران خواهد آمد و برای جلوگیری از باران ، عروس ویاداما ماد ته دیگ را در روز عروسی می‌بوسند .

اگر قند سر عقد را دختران بسایند ، خوشبختی عروس حتمی است .
سفره عقد را بر سر دختران می‌تکانند تا بختشان باز شود .
دختری را که شب عروسی از خانه پدر می‌برند ، درجه بیزش پوست فندقی که محتوی جیوه است ، قرار میدهند تا مهر عروس همچون چرخش جیوه در داخل فندق تا ابد در دل شوهر بچرخد .

به صدا در آوردن انگشتهای دست و پا تولید فقر می‌کند .
با سفره دست و صورت پاک نمی‌کنند زیرا معتقدند که باعث فقر می‌شود .

مال و شروت .

خارج کردن کف دست نشانه به دست آمدن پول و شروت است .

پرگال جامع علوم انسانی مرگ .

سروته قراردادن جارو بدین من است و باعث مرگ یکی از اهالی خانه می‌گردد .
مرد زن دار نباید از میان دو زن عبور کند . زیرا موجب مرگ زن خودش می‌شود .
اگر کسی به سرکسی بزند ، باید طرف جواب او را بدهد و گرنمه والدینش خواهند مرد .
گل بازی بچه موجب مرگ والدینش می‌شود .

ناخن گرفتن در شب موجب مرگ والدین شخص می‌گردد .

مرغ اگر در روز دو شنبه آواز سر دهد ، نشانه مرگ و نابودی است ، (نیز رجوع

شود به حیوانات) .
وارونه شدن استکان نشانه سر نگون شدن خانواده است .

مسافرت و مهمان

روز شنبه لباس شستن مرد خانه را حاجی می کند .
قرار گرفتن کفشها روی هم نشانه مسافرت رفتن است .
قارقارکردن کلاع نشانه آمدن میمهان و بخصوص مسافر است
خارش کردن دماغ نشانه دعوت به عروسی است . خارش کردن کف پاشانه آمدن مسافر است .
اگر بچه به اصطلاح دروازه باز کند (پاهارا باز بگذارد و از زیر دوپا نگاه کند) مهمان یا
مسافر از راه می رسد .

بچه اگر جارو به دست گیرد و جارو بکند ، مهمان می رسد .
اگر استکان و نعلبکی ناگهان و به شدت پیغم بخورد به طوری که صدای خاصی از
آن به گوش برسد مهمان از راه خواهد رسید .
اگر آبی را که بر روی زمین می ریزند صدائی شبیه کف زدن انسان بدهد ، مهمان
خواهد رسید .

یادگاری ، جدائی ، غربت . کاه علوم اسلامی و مطالعات فرهنگی
دختری که هنگام خیاطی نخ بلند به سوزنش می کند به غریبی می رود .
دستمال یادگاری دادن باعث جدائی می شود .